

Prima IX Art Museum Foundation

ACT LIKE SUIT

อนาถา

BY MR. BOONLUA YANGSOUY

At Artery Gallery (Unit B09) B1 Fl.

The Silom Galleria Bldg., Silom Rd., Bangkok

February 5 - 28, 2009

Rama IX Art Museum Foundation

ACT LIKE SILENT man in the street.

BY MR. BOONTUA YANGSOY

At Artery Gallery (Unit B09) B1 Fl.
The Silom Galleria Bldg., Silom Rd., Bangkok
February 5 - 23, 2009

ศิลปินกับสังคม

ศิลปินมีอาชีพของตัวเองออกจากสังคมได้สมบูรณ์เต็มร้อย แม้จะมีพร้อมสรรพทุกสิ่งที่เป็น
แก่การดำรงชีพโดยไม่เอาพร เพราะทันทีที่ขาดสังคม ไม่ช้าก็เร็วศิลปินจะสูญเสียพื้นที่ดินน้ำแรง
บันดาลใจ ขมทุกข์ ขมอดความรู้อ และแหล่งเรื่องราวที่อาจนำมาใช้เป็นประเด็นตั้งต้นในการทำงาน
ศิลปะ มีพักต้องเอ๋ยถึงแหล่งรายได้หลัก หรือแหล่งรายได้เสริม อันจะช่วยค้ำกันมิให้หมดวาทในการ
จินตนาการสร้างสรรค์ต้องวอกแวกสั่นคลอน กระจัดกระจาย และสลายตัวไปในที่สุด

จะเห็นว่าสังคมสามารถเป็นได้ทั้งผู้ให้และผู้ทำลายศิลปิน ส่วนจะให้อะไรหรือทำลายอะไร
ตรงไหนหรือใคร ศิลปินแต่ละคนย่อมดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์แต่ผู้เดียวในการพิจารณาตัดสินใจเลือกเปิด
หรือปิดประตูใจรับกระแสอิทธิพลจากสังคม

เมื่อบุญเหลือเขาปะทะกับกระแสเชี่ยวกรากในเหลือบมุมหนึ่งของสังคมไทย ดูเหมือนว่าเขา
จะตกเป็นฝ่าย "ผู้ถูกกระทำ" และรู้สึกหงุดหงิดขณะเฝ้ามองใจตัวเองโอดถอนผ่นระเรื่อตามสัญชาต
ญาณพื้นฐานของมนุษย์ในบริบทนั้น และคงไม่เกินเลยความจริงนักหากจะกล่าววว่า ณ ห้วงเวลาดัง
กล่าว จิตสำนึกบางส่วนของบุญเหลือ ตระหนักถึงความเกิน "งาม" ของภาพพฤติกรรมรอบตัว และ
ตัดสินใจที่จะยอมตกเป็นฝ่ายโดนกระทำโดยดุษณี เขาเลือกที่จะตอบโต้ "สังคม" ด้วยชั้นเชิงทาง
ศิลปะในลักษณะแรงมา-แรงไป ตามประสาคนอ่อนไหวและตรงไป-ตรงมา ซึ่งเห็นได้ชัดจากการ
เลือกใช้สีรอนำเด่น การวางท่วงท่าอิริยาบถในแกล "ตัวละคร" พร้อมเครื่องแต่งกายที่ค่อนข้าง
กำหนดน่านาสัญญะแห่งจิตใต้สำนึกของมนุษย์ตามนัยยะวัฒนธรรมไทย รวมตลอดถึงข้อที่เขาตั้ง
ให้แก่งานบางชิ้น เป็นต้น

ณ วันนี้ บุญเหลือ อาจได้ตระหนักแล้วว่า ในสังคมที่เดินตามตรรกะแห่งระบอบทุนนิยม
ยอมเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่นายทุนผู้ประกอบการจะพยายามสรรหานานาผลิตภัณฑ์และบริการมา
ขาย โดยมุ่งตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในสังคมเป็นสำคัญ การขายบริการประเภท
เนิ่นช้าเนือหนึ่มงัด และในบางกรณีอาจรวมถึงจิตวิญญาณเพื่อนมนุษย์ เป็นสินค้าอย่างที่บุญเหลือ
ประสบพบเห็น มีปรากฏในสังคมไทยมานานแล้ว เพียงแต่รูปแบบจะแตกต่างกันไปตามกระแสความนิยม
แห่งยุคสมัย

และ ณ วันนี้ ศิลปินหนุ่มไฟแรงผู้นี้ อาจได้ตระหนักเพิ่มเติมด้วยว่า การพยายามชี้ให้ผู้คน
เห็นถึง "ความเกินงาม" บางเรื่องในสังคมอาจไม่ได้รับผลตอบกลับอย่างที่ใจนึก โดยส่วนหนึ่งเป็น
เพราะแรงเหวี่ยงของกลไกระบอบทุนนิยมรุนแรงเกินกำลังลำพังตัวเขา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะสัญชาต
ญาณชั้นในสุดประเภทนี้ของมนุษย์ ยากจะข่มฝืนกลืนกลับ และอีกส่วนที่สำคัญไม่น้อย อาจเป็นเรื่อง
ของยุคโลกาภิวัตน์ในการนำเสนอความคิดความรู้สึกของตัวเอง

บุญเหลือ "พูดผ่านภาพ" ถึงประเด็นที่น่าเป็นห่วงยิ่ง เพราะนี่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรง
กับศีลธรรม จริยธรรมและมนุษยธรรมของมวลสมาชิกทุกคนที่อยู่รวมกันในสังคม แรงบันดาลใจและ
การให้ทัศนธาตุของเขาก็มีพลังสูง อีกทั้งทักษะความชำนาญเชิงช่างก็จัดอยู่ในระดับมืออาชีพ อย่างไร
ก็ดี อาจมีบางคนมองว่าวิธีการนำเสนอของเขา "ตรง" "แรง" หรือ "โจ่งครึม" เกิน "งาม" ไปนิดก็เป็นได้
ซึ่งมิใช่เรื่องแปลก เพราะเป็นเรื่องของ "น่านาจิตตัง" และแน่นอนว่าเรื่องนี้ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวแต่ผู้
เดียวของบุญเหลือ ที่จะพิจารณาตัดสินใจเลือกวาดตรงไหน "งาม" ตรงไหน "พอดี" เพื่อนำมาใช้เป็นแนว
ทางของการนำเสนอในงานชุดต่อไป ไม่ว่าจะเป็นคนละประเด็นกับชุดปัจจุบันหรือไม่ก็ตาม

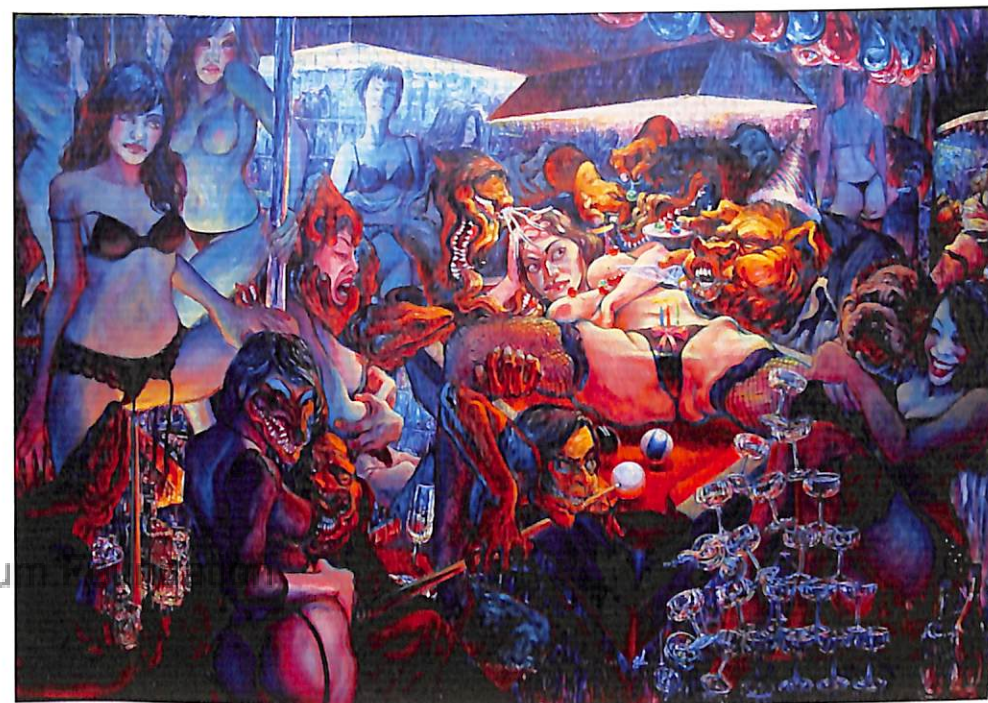
ในส่วนของคุณโลบายการนำเสนอประเด็นทางสังคมอย่างของบุญเหลือ เคยมีศิลปินไทย
ระดับนำ อย่างเช่น นาวิน เบียดกลาง บุ๊กเบิกถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นงานศิลปะ โดยให้
ภาพ "กระซิบบอก" เมื่อหลายปีมาแล้ว ทางจีนมีศิลปินชื่อแดเนียล ลี ที่ทำงานแนวนี้ อาทิในภาพชุด
Nightlife ที่ฝรั่งเศส อองรี เดอ ตูลูส-โลเทรีค ขาประจำของ มูแล็งรูจ สถานเริงรมย์ยอดนิยม
ย่านมอมมารตของศิลปินยุคปลายศตวรรษที่ 19 ก็เคยฝากผลงานแนวนี้อีกให้เราศึกษาและชื่นชม
เช่นกัน อาจกล่าวได้ว่า มูแล็งรูจของตูลูส-โลเทรีค คือ คาเฟ่ในเหลือบมุมของสังคมไทยที่บุญเหลือ
ได้ประสบพบเห็น ตูลูส-โลเทรีค นำชีวิตประจำวันทั้งของบริกร ผุขาย และลูกค้าผู้ซื้อบริการมาถ่าย
ทอดให้เราได้สัมผัสทางความรู้สึกอย่างในภาพ *Goule Enters The Moulin Rouge with Two*
Women (1892), *Women Pulling up Her Stocking* (1894) *The Toilet* (1896) และ *Rue*
De Moulins: the Medical Inspection (1894) โดยขึ้นหลังสุดเป็นภาพหญิงขายบริการทางเพศ
กำลังยื่นรอรับการตรวจรักษาจากเจ้าหน้าที่ควบคุมกามโรค เป็นต้น

จะเห็นว่า เรื่องประเภทเดียวกันอาจมีหนทางนำเสนอต่างกันได้หลายแบบ วิธีของบุญเหลือ
เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น ความชอบความไม่ชอบแบบใดแบบหนึ่งเป็น "รสนิยม" ของแต่ละคน บุญเหลือ
ได้กระทำสิ่งที่ศิลปินผู้มีจิตสำนึกพึงกระทำแล้ว ที่เหลือบมุมเป็นส่วนของผู้ชมสาธารณะจะตัดสินใจ
และเสียงสะท้อนที่ย้อนกลับมาของฝ่ายหลัง เป็นสิ่งที่บุญเหลือและศิลปินทุกคนพึงใส่ใจไตร่ตรอง
อย่างจริงจัง เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่อำนวยคุณค่าให้แก่ตัวเองและสังคมส่วนรวมในระดับที่สูงยิ่ง
ขึ้นต่อไป

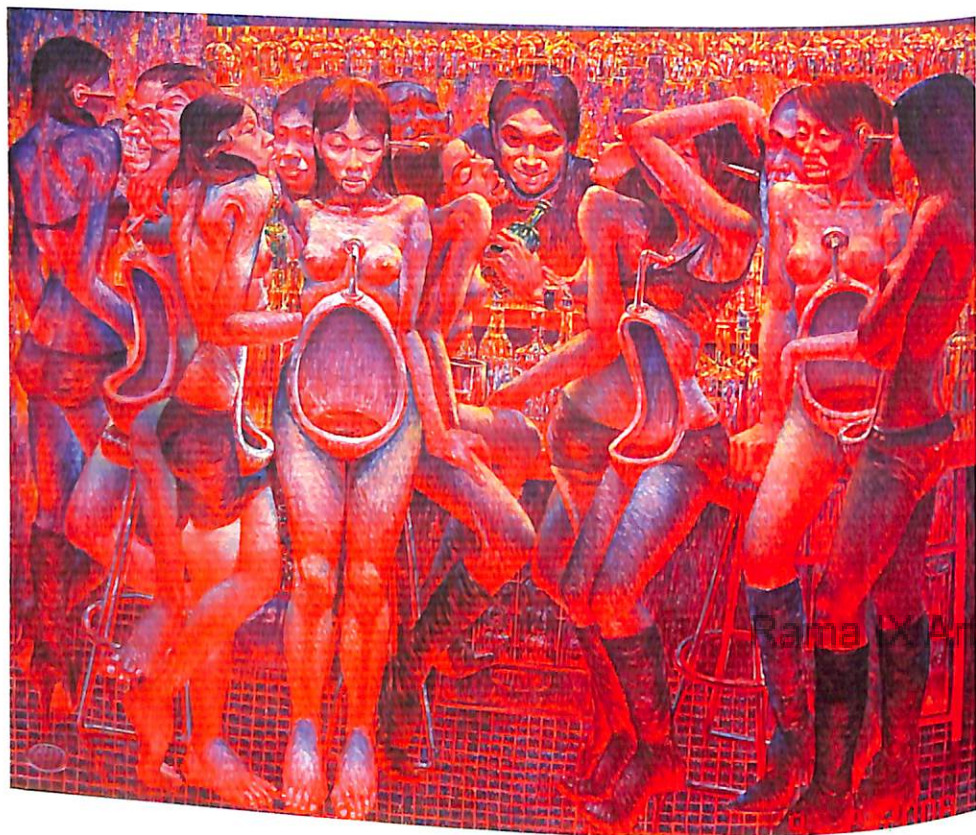
ฉันทิมา อ่องสุรภักษ์
ศิลปินอิสระ
๒๐.๑๒.๕๑

"คนเมือง 4" (Civic 4) 150 x 150 cm. Acrylic on Canvas

"สุขสันต์วันเกิดครับ.....เสีย" (Happy Birthday My Boss) 150 x 240 cm. Acrylic on Canvas.

"จงรับ...รับรอง" (Give Me That Shit) 150 x 180 cm. Acrylic on Canvas.

"ตี 4...." (Out of Girly Service at 4 p.m.) 160 x 160 cm. Acrylic on Canvas.

"คาเฟ่" (Cafe) 140 x 140 cm. Acrylic on Canvas

"โคโยตี้ 1" (Coyoty 1) 140 x 140 cm. Acrylic on Canvas.

"ឱ ឱ ឱ" (Check It Out Now!) 150 x 180 cm. Acrylic on Canvas.

"โคโยตี้ 2" (Coyoty 2) 150 x 200 cm. Acrylic on Canvas.

"หัวหน้าแก๊ง" (The Lord of Horny) 150 x 200 cm. Acrylic on Canvas.

"เต้นๆๆ" (Dance Dance Dance...) 150 x 240 cm. Acrylic on Canvas.

"ฮาโลวีน 1" (Halloween 1) 120 x 180 cm. Acrylic on Canvas.

"ฮาโลวีน 2" (Halloween 2) 150 x 240 cm. Acrylic on Canvas.

"ภายใน-ภายนอก" (Inner-Outer) 150 x 80 + 150 x 160 cm. Acrylic on Canvas.

(Hot Promotion) 150 x 240 cm. Acrylic on Canvas.